

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS NESĄŽININGOS PREKYBOS PRAKTIKOS ŽEMĖS
ŪKIO IR MAISTO PRODUKTŲ TIEKIMO GRANDINĖJE DRAUDIMO ĮSTATYMO
(TOLIAU – NPPDĮ PROJEKTAS) (TAP NR. 20-1716(2) (TAIS NR. 20-5016(4), LIETUVOS
RESPUBLIKOS MAŽMENINĖS PREKYBOS ĮMONIŲ NESĄŽININGŲ VEIKSMŲ
DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. XI-626 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 9-1, 11, 12, 14, 15 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 9-3, 9-4 STRAIPSNIAIS IR PRIEDU
ĮSTATYMO (TAP NR. 20-1717(2) (TAIS NR. 20-5015(4), LIETUVOS RESPUBLIKOS
ATSISKAITYMO UŽ ŽEMĖS ŪKIO PRODUKCIJĄ ĮSTATYMO NR. VIII-1422 2, 4, 5, 6,
7, 8, 11, 12, 13 IR 14 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO (TAP NR. 20-1718(2) (TAIS
NR. 20-5012(4) IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ
KODEKSO 179 IR 589 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO (TAP NR. 20-1719(2)
(TAIS NR. 20-5010(4) PROJEKTŲ IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
NUTARIMO, KURIUO ŠIE ĮSTATYMŲ PROJEKTAI SIŪLOMI TEIKTI LIETUVOS
RESPUBLIKOS SEIMUI, PROJEKTO (TAP NR. 20-1715(2) (TAIS NR. 20-5007(4)
(TOLIAU KARTU – TEISĖS AKTŲ PROJEKTAI)**

2021-01-11 Nr.NV-50

Vilnius

Įvertinus teisės aktų projektus, patikslintus pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2020 m. spalio 19 d. išvadoje Nr. NV-2845 (toliau – Išvada) pateiktas pastabas ir pasiūlymus, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atkreiptinas dėmesys, kad Direktyvos (ES) 2019/633 3 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyta, jog *nesąžiningos prekybos praktika būtų laikomas ir atvejis, kai pirkėjas atsisakytų raštu patvirtinti tiekimo sutarties tarp pirkėjo ir tiekėjo sąlygas, kurias tiekėjas paprašė patvirtinti raštu*. Atsižvelgiant į tai, manytina, kad čia turimas omenyje atvejis, kai pirkėjas ir tiekėjas būtų aptarę produktų pirkimo-pardavimo sąlygas, tačiau žemės ūkio ar maisto produktai būtų perkami nesudarius su šių produktų tiekėju rašytinės pirkimo-pardavimo sutarties. Tačiau Lietuvos Respublikos atveju šis direktyvoje aptariamas atvejis nėra aktualus, nes pagal Lietuvos Respublikos atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo 3 straipsnį žemės ūkio produkcijos pirkėjui yra nustatytas įpareigojimas pirkti žemės ūkio produkciją tik sudarius su žemės ūkio produkcijos pardavėju rašytinę žemės ūkio produkcijos pirkimo-pardavimo sutartį.

Tuo tarpu pagal NPPDĮ projekto 4 straipsnio 2 dalies 5 punktą siūloma nesąžiningos prekybos praktikos veiksmu būtent ir laikyti atvejį, kai *pirkėjas pirktų žemės ūkio ir (ar) maisto produktus nesudaręs su šių produktų tiekėju rašytinės pirkimo-pardavimo sutarties pagal iš anksto su tiekėju sutartas sąlygas*. Atsižvelgiant į tai, manytina, kad šia NPPDĮ projekto nuostata būtų nustatomas papildomas nesąžiningos prekybos praktikos draudimo atvejis, be to, kurie yra numatyti

tiesiogiai Direktyvoje (ES) 2019/633. Pastebėtina, kad pagal Direktyvos (ES) 2019/633 9 straipsnį, valstybėms narėms nedraudžiama nustatyti griežtesnes nesąžiningos prekybos praktikos draudimo sąlygas, nei numatyta pačioje direktyvoje. Todėl manytina, kad NPPDĮ projekto 4 straipsnio 2 dalies 5 punkte numatomas teisinis reguliavimas galėtų būti siūlomas, tik turėtų būti atitinkamai tikslinama atitikties lentelė, nurodant, kad siūloma nuostata būtų įgyvendinamas ne Direktyvos (ES) 2019/633 3 straipsnio 1 dalies f punktas, bet 9 straipsnio 1 dalis.

2. Aktualiomis lieka Išvados 26 punkto pirmojoje pastraipoje, 36 punkto antrojoje pastraipoje, 49 punkto antrojoje pastraipoje (atkreiptinas dėmesys, jog dėl baudos dydžio skaičiavimo nuo visų ūkio subjekto metinių pajamų neigiamą poziciją išreiškė ir Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo taryba) ir 63 punkte išdėstytos pastabos.

Teisės grupės vadovas

Rimvydas Pilibaitis